Pravietisks sapnis

2022.gada 26.septembrī

1.epizode.Kodolspeciālists.

Sapnī es sekoju kādam kodolspeciālistam,kurš ir eksperts kodolieroču jomā. Es viņam rādīju kaut kādus priekšmetus jautājot : " Vai šis ir kodolbīstams ? " Pēkšņi kodospeciālists,kurš bija cienījamā vecumā...ļoti respektabls, pagriezās pret mani un sāka uzvesties ka puišelis. Viņš man rādīja figu un dusmās sauca : " še tev !..neko neuzzināsi !.." Es biju pārsteigts par šādu,neadekvātu speciālista uzvedību. Es dalījos šajā ar kādu savu draugu. Mēs par to uzjautrinājāmies un sākām gardi smieties. Interesanti,ka mūsu smiekli pārauga ekstātiskos smieklos,ko sauc arī par Svētajiem smiekliem (Holy Laughter).

2.epizode. Mūžība un kodolsprādziens.

Sapnī es redzēju kodolsprādzienu.Kad gāju tuvāk to aplūkot,pēkšņi starp mani un kodolsprādzienu nostājās MŪŽĪBA ! Tieši tā !..Tā bija pati MŪŽĪBA ! Sperot nākamo soli es sapratu,ka būšu Mūžībā ! Domās jau atvadījos no pasaules. Viss !..Manas dienas pasaulē ir beigušās,jo ar nākamo soli es jau esmu Mūžībā ! Man bija divējādas sajūtas Mūžības priekšā. No vienas puses,es sajutu Mūžības Elpu,kas bija tik aizraujoša...vēl nezināma,bet kolosāla ! Taču no otras puses,bija arī kaut kādas patīkamas bijības trīsas. Tu saproti,ka atrodies Dieva priekšā,kas ir Svēts ! Viņa priekšā pārņem bijība !

Pēkšņi no Mūžības nāca kāda Vēsts. Es to nedzirdēju balss veidā,bet vēsts pārņēma visu manu apziņu. Es dzirdēju šādu teikumu : " Kā lai Es tam visam tevi nododu ?!.." Dīvainākais bija tas,ka Dievs pret mani bija laipns. Viņš pat bija apmierināts ar mani !.. Šajā teikumā es kaut kā zināju,ko Dievs domā par mani ? Tur nebija nekādas nosodījuma domas. Tas vispār ir dīvaini,jo dzīvē es tā nedomāju,ņemot vērā to,kas ar mani ir noticis...man vien zināmās nepilnības...kā arī to,ko citi saka par mani. Es dzīvē domāju,ka Dievs jau nu katrā ziņa nav ar mani apmierināts ! Viņš nav mani atmetis,taču nav arī neko priecīgs par mani. Taču sapnī es pilnīgi neko no tā nemanīju ! Mūžība manā priekšā bija kā manas mājas ! Es no visa spēka centos tajā ieiet,bet

nevarēju. Sapratu,ka mans laiks vēl nav pienācis. Es sapatu,ka Dievs man neliks piedzīvot kodolsprādzienu.

Kad modos,savā priekšā redzēju lielu koku.Prātā tūlīt nāca līdzība par sinepju graudiņu.Es esmu vienmēr bijis mazākā no sēklām,taču neesmu pārstājis augt Dievā.Mana augšana vēl nav galā... ????

Bībele : "Debesu valstība līdzinās sinepju graudiņam, ko kāds cilvēks ņēma un iesēja savā tīrumā. Šī ir gan mazākā no visām sēklām, bet, kad tā uzaug, tad tā ir lielāka par citiem dārza stādiem un top par koku, tā ka putni apakš debess nāk un taisa ligzdas viņa zaros." Mat.13.31 - 32